

เรื่องเสร็จที่ ๑๔๗/๒๕๕๓

(สำเนา)

ที่ อ.๑๔๖๘/๒๕๕๓

คณะกรรมการกฤษฎีกา
ทำซ้ำวงหน้า

๒๕ กันยายน ๒๕๕๓

เรื่อง การส่งเสริมอุตสาหกรรมในประเทศ

เรียน ปลัดกระทรวงการอุตสาหกรรม

หนังสือที่ ๒๑๑๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๓ ทาหรือเรื่องการส่งเสริม
อุตสาหกรรมในประเทศ ความพิสดารแจ้งอยู่แล้วนั้น

ข้าพเจ้าได้พิจารณาแล้วเห็นว่า มีประเด็นที่ควรพิจารณาเป็นสองข้อ คือ
อุตสาหกรรมของคนไทยที่ได้ลงทุนลงรอนไปแล้ว ข้อหนึ่ง กับความคิดเห็นของคนไทยที่ได้
ออกแบบสินค้าเป็นลายไทยอีกข้อหนึ่ง

สำหรับข้อที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมของคนไทยที่ได้รับความกระทบกระเทือนนั้น
ขอเรียนว่าเวลานี้ไม่มีกฎหมายใดคุ้มครองได้เพราะเป็นเรื่องแข่งขันกันในการค้าหากจะมีการ
คุ้มครองก็ต้องเป็นเรื่องเก็บภาษีสินค้าทำนองเดียวกัน ซึ่งมาจากต่างประเทศให้สูงขึ้น แต่การที่
จะตังนี้จะได้หรือมิได้ประการใดนั้นเป็นเรื่องนโยบายของรัฐบาล

สำหรับความคิดของคนไทยที่ได้ออกแบบลวดลายไทย แต่ได้มีผู้เอาอย่างส่งไป
ทำยังต่างประเทศแล้วออกแบบนำมาขายในเมืองไทยให้คล้ายคลึงกันนั้น ข้อนี้ ขอเรียนว่า
กฎหมายสำหรับคุ้มครองสิ่งประดิษฐ์ (Patent) กำลังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของ
คณะกรรมการกฤษฎีกา เพราะฉะนั้นตัวบทกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันอันเกี่ยวกับการลอกแบบก็มี
พระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม พุทธศักราช ๒๔๗๔ เพียงฉบับเดียว และ
ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินั้นก็ให้ความคุ้มครองกว้างขวางพอสมควรอยู่

แต่ใครจะเรียนให้ทราบด้วยว่า การที่จะกวดขันในเรื่องลวดลายไทยนี้บางทีอาจ
เป็นการกระทบกระเทือนเสรีภาพของบุคคล เพราะลวดลายไทยนั้นมีหลายอย่างด้วยกัน เราจะ
ห้ามไม่ให้เขาใช้ลวดลายไทยได้อย่างไรถ้าเขาไม่ได้ทำให้เหมือนของคนอื่น ซึ่งระเบียบการละเมิด
ลิขสิทธิ์ การเลียนแบบไม่สามารถปิดกฎหมายห้ามได้เพราะเกินขอบเขตแห่งลิขสิทธิ์

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ส. วินิจัยกุล

(นายเสริม วินิจัยกุล)

เลขที่การ คณะกรรมการกฤษฎีกา